

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

15. Quomodo Heliodorus missus ad rapiendos templi thesauros,
sacerdotibus Deum inuocantibus, diuinitus flagellatur, rursusque Oniæ
summi sacerdotis precibus liberatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

ductus misericordiam non sit consecutus, sed
ius rationem reddit Lyranus, (in cap. 9. lib. 2.
Mach.) nempe pœnitentiam eius nō fuisse ve-
ram: non enim fuit propter offensam Dei, sed
tantum propter euasione[m] corporalis flageli,
eoque non fuit misericordiam consecutus,
nec in culpæ, nec in pœnæ remissione.

*Ex lib. 1. Machabeorum cap. 9. Alcimus precipit
destrui muros domus sanctæ interioris, admirabilis
plaga repente diuinitus percutitur.*

CAP. XIV.

ANNO centesimo quinquagesimo tertio,
in mense secundo, precepit Alcimus destrui
muros domus sanctæ interioris, & destrui
opera prophetarum: & cœpit destruere. In tem-
pore illo percussus est Alcimus: & impedita
sunt opera illius: & oclusum est os eius, &
dissolutum est paralyssi, nec ultra potuit loqui
verbum & mandare de domo sua. Et mortuus
est Alcimus in tempore illo cum tormento
magno.

*Ex libr. 2. Machabeorum cap. 3. Heliodorus missus
ad rapiendos templi thesauros, sacerdotibus Deum
inuocantibus, diuinitus flagellatur, rursusque
in misericordia summi sacerdotis precibus liberatur.*

CAP. XV

CUM sancta ciuitas habitaretur in omni
pace, leges autem adhuc optime cultoribus
rentur propter Onie Pontificis dispositionem
& pietatem, & animos odio habentes mala
fi

LIBER V.

531

febat vt & ipsi reges & principes locum sum-
 mo honore dignum dicerent, & templum
 maximis muneribus illustrarent, ita vt Seleu-
 us Asiæ rex de redditibus suis prestaret om-
 nes sumptus ad ministerium sacrificiorum perti-
 nentes. Simon autem de tribu Benjamin, Pre-
 positus templi constitutus, contendebat obli-
 scente sibi principe sacerdotum iniquum ali-
 quid in ciuitate moliri. Sed cum vincere O-
 niam non posset, venit ad Apollonium Thar-
 sez filium qui illo tempore erat dux Coelesty-
 riæ & Phœnicis, & nunciauit ei pecunijs in-
 numerabilibus plenum esse ararium Ieroso-
 lymis, & communes copias immensas esse, quæ
 non pertinent ad rationem sacrificiorum, ef-
 se autem possibile sub potestate regis cadere
 vniuersa. Cumque retulisset ad Regem Apol-
 lonius de pecunijs, quæ delatae erant, ille acci-
 tum Heliodorum, qui erat super negotia eius,
 misit cum mandatis, vt prædictam pecuniam
 transportaret. Statimque Heliodorus iter est
 aggressus, specie quidem quasi per Coelestyriam
 & Phœnicem ciuitates esset peragaturus, re-
 autem vera regis propositum perfecturus. Sed
 cum venisset Ierosolymam, & benigne à sum-
 mo sacerdote in ciuitate esset exceptus, narra-
 uit de dato indicio pecuniarum, & cuius rei
 gratia adesset, aperuit. Interrogabat autem si ve-
 ritas hæc essent. Tunc summus sacerdos ostendit

Z

dit

dit deposita hæc & victualia viduarum, & pa-
 pillorum, quædam verò esse Hyrcani Thocia-
 viri valde eminentis, in ijs quæ detulerat im-
 pius Simon, vniuersa autem argenti talenta
 quadringenta, & auri ducenta: decipi vero
 qui credidissent loco & templo, quod per v-
 niuersum mundum honoratur, pro sui ratio-
 tione & sanctitate, omninò impossibile esse.
 At ille pro ijs quæ habebat in mandatis regi
 dicebat omninò regi ea esse deferenda, Cõ-
 tuta autem die intrabat de ijs Heliodorus
 dinaturus. Non modica verò per vniuersam
 ciuitatem erat trepidatio. Sacerdotes autem
 ante altare cum stolis sacerdotalibus iacta-
 runt se & inuocabant de cælo eum, qui deo-
 positis legem posuit, vt ijs qui deposuerant
 salua custodiret. Iam verò qui videbat
 sacerdotis vultum, mète vulnerabatur. Facies
 enim & color immutatus, declarabat immen-
 sum animi dolorem. Circumfusa erat enim man-
 tia quedam viro, & horror corporis, per quem
 manifestus adspiciētibus dolor cordis con-
 spiciebatur. Alij etiã gregatim de domibus
 fluebant: publica supplicatione obsecra-
 turus. Accinctæq; mulieres cilicijs petunt
 plateas confluebant: sed & virgines quæ cec-
 sæ erant, procurrebant ad Oniam, alia
 ad muros, quædam verò per venestras adspice-
 bant. Vniuersæ autem protendentes manus
 cælum

LIBER V.

333

celum, deprecabantur. Erant enim misera cō-
 mixta: multitudinis, & magni sacerdotis in-
 agone constituti expectatio. Et hi quidem in-
 uocabant omnipotentem Deum, vt credita si-
 bi, his qui crediderant, cum omni integritate
 conseruarentur. Heliodoros autem, quod de-
 creuerat, perficiebat, eodem loco ipse: cum sa-
 tellitibus circa ærarium, præfens. Sed spiritus
 omnipotentis Dei magnam fecit suæ ostensio-
 nis euidentiā, ita vt omnes qui ausi fuerant
 parere ei, ruentes Dei virtute, in dissolutionē
 & formidinem conuerterentur. Apparuit eni-
 nim illis quidam equus, terribilē habens sesto-
 rem, optimis operimentis adornatus: isq; cum
 impetu Heliodoro priores calces elisit. Qui au-
 tem ei sedebat, videbatur arma habere aurea.
 Alij etiā duo apparuerunt iuuenes virtute de-
 cori, optimi gloria, speciosiq; amictu: qui cir-
 cumsteterunt eum, & ex vtraq; parte flagella-
 bant, sine intermissione multis plagis verberā-
 tes. Subitō autē Heliodoros concidit in terram,
 cumq; multa caligine circumfusum rapuerūt,
 atq; in sella gestatoria positum eiecerūt. Et is
 qui cū multis cursoribus & satellitibus prædi-
 ctum ingressus est ærarium, portabatur nullo
 sibi auxilium ferente, manifesta Dei cognita
 virtute. Et ille quidem per diuinam virtutem
 iacebat mutus, atque omni spe & salute priua-
 tus. Hi autem Dominum benedicebant, quia
 magnificabat locum suum: & templum, quod

Z a

pau-

534 COLLATION. SACRA
paulò autè timore ac tumultu erat plenum,
apparente omnipotente Domino, gaudio &
lætitia impletum est. Tunc verò ex amicis He-
liodori quidam rogabant confestim Oniam,
vt inuocaret Altissimum, vt vitam domaret, et
qui in supremo spiritu erat constitutus. Con-
siderans autem summus sacerdos, ne forte
rex suspicaretur malitiam aliquam ex ludæis
circa Heliodorum consummatam, obuiam pro
salute viri hostiam salutarem. Cumque sum-
mus sacerdos exoraret, iidem iuuenes cillibus
vestibus amicti, adstantes Heliodoro, dice-
runt: Oniæ sacerdoti gratias age: nam pro-
pter eum Dominus tibi vitam donauit. Tu
tem à Deo flagellatus, nuncia omnibus mem-
bralia Dei, & potestatem. Et his dictis non re-
paruerunt, Heliodorus autem, hostia Deo
lata, & votis magnis promissis ei qui viuenti-
li cōcessit, & Oniæ gratias agens, recepto equo
citu repedabat ad regem. Testabatur autem
nibus ea, quæ sub oculis suis viderat, opera
magni Dei. Cùm autem rex interrogasset He-
liodorum, quis esset aptus adhuc semel
solyman mitti, ait: Si quem habes hostem
regni tui insidiatorem, mitte illuc, & flagellatum
eum recipies: si tamen euaserit: eò quod
in loco sit verè Dei quædam virtus. Nam
qui habet in cælis habitationem, visitat
adiutor est loci illius, & venientes ad malum
sciendum percutit ac perdit.